

همه وظایف عصر غیبت در راستای وصل و پیوست به ظهور نیست

زمینه‌سازی قیام و حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) در زمان غیبت حداقل معنای انتظار است؛ انتظار در این معنا منحصر نیست که همه رفتار ما در راستای وصل و پیوست به اتفاق ظهور باشد، بلکه بخشی از وظایف ما با توجه به ویژگی‌ها و حساسیت‌های دوران غیبت در خود دوران غیبت معنا پیدا می‌کند.

زمینه‌سازی قیام و حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) در زمان غیبت حداقل معنای انتظار است؛ انتظار در این معنا منحصر نیست که همه رفتار ما در راستای وصل و پیوست به اتفاق ظهور باشد، بلکه بخشی از وظایف ما با توجه به ویژگی‌ها و حساسیت‌های دوران غیبت در خود دوران غیبت معنا پیدا می‌کند.

حجت‌الاسلام و المسلمین خدامراد سلیمیان، عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، در گفت‌وگو با خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، با اشاره به این مطلب که انسان‌ها در هر دوره‌ای بر حسب شرایط زیست، شرایط اجتماعی و حتی شرایط فردی خود، مکلف به انجام تکالیفی هستند، بیان کرد: بالطبع هر دوره‌ای و شرایطی با آزمایش‌هایی از سوی خداوند همراه است که نهایتاً نتیجه این آزمایش‌ها سعادت یا شقاوت افراد حاضر در آن شرایط و دوره را مشخص می‌کند اما از سوی دیگر پیامبران الهی آموزه‌هایی را آورده‌اند که متناسب با اقوام و ملل آن‌ها و دوره و شرایط و آزمایشی که از سوی خداوند برای آن اقوام و ملل تعیین شده است، آنان را متعهد به موازینی جهت پشت سر گذاشتن آزمایش‌های الهی و نیل به سعادت می‌سازد.

سلیمیان با اشاره به مد نظر قرار گرفتن همه نیازهای معقول و منطقی بشریت تا قیامت، در آموزه‌های پیامبر عظیم‌الشأن اسلام(ص) به عنوان پیامبر خاتم و تکمیل‌کننده همه ادیان گذشته، گفت: این آموزه‌ها به عنوان خاتم‌الادیان، که متناسب عصر بعثت پیامبر(ص) است، در دوران ما و تا قیام قیامت مجری و مد نظر خواهد بود. اما بنا بر باور به وجود منجی و موعودی که در آینده ظهور خواهد کرد، ما در دوران غیبت، برخلاف دوران حضور محضر پیامبران الهی و ائمه معصومین(ع)، تکالیف ویژه‌ای داریم.

در دوران انتظار باید در حوزه فرد و اجتماع نحوه زیستی را فراهم کرد که نمود و تبلور ولو محدود یک حاکمیت در عدل و امنیت و ویژگی‌های حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) باشد

عدم انحصار وظایف عصر غیبت در راستای وصل و پیوست به ظهور

وی ادامه داد: در واقع در این دوره حالت و وضعیتی پدید آمده است که آن را متفاوت از زمان حضور پیامبر(ص) یا امام معصوم(ع) کرده و بالطبع نوع زیست خاص این دوره لوازم خاص خود را نیز داراست که در آموزه‌های دینی نیز تحت عنوان انتظار مورد اشاره قرار گرفته است. بر اساس دیدگاه رایج، حداکثر سخنی که در این باب گفته شده این است که ما رفتارها و کارهای خود را باید به گونه‌ای تنظیم کنیم که در راستای زمینه‌سازی و نهایتاً قیام و حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) قرار بگیرد.

سلیمیان چنین تلقی‌ای را کف و حداقل انتظار دانست و بیان کرد: به نظر می‌رسد که انتظار چیزی بسیار فراتر از این است. از بعضی از روایات استفاده می‌شود که انتظار بنفسه تکالیف ویژه خود را می‌آورد که صرف نظر از ارتباط آن با ظهور حضرت مهدی(عج) و حکومت جهانی ایشان، برای انسان‌هایی که در دوران غیبت هستند، موضوعیت دارد.

عضو پژوهشکده مهدویت و آینده‌پژوهی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی اظهار کرد: بخشی از انتظار در راستای ویژگی‌های دوران غیبت است و حتی می‌شود گفت که ارتباط چندان هم با بحث ظهور و برانگیخته شدن حضرت مهدی(عج) و قیام و حکومت جهانی ایشان ندارد. به عبارت دیگر همه انتظار به این معنا نیست که همه رفتار ما در راستای وصل و پیوست به اتفاق ظهور باشد، بلکه بخشی از وظایف ما با توجه به ویژگی‌ها و حساسیت‌های دوران غیبت در خود دوران غیبت معنا پیدا می‌کند.

ما مکلف به ساخت مدلی از حکومت جهانی امام عصر(عج) در زندگی فردی و اجتماعی خود هستیم

وی افزود: می‌شود این را از روایات به دست آورد که ما در دوران انتظار و عصر غیبت می‌توانیم حسب شرایط، البته در يك منطقه محدود، مدل و ماکتی ولو ناقص را از حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) در زندگی فردی و اجتماعی خود بروز و ظهور دهیم و لذا این روایت که می‌گوید #171؛ اگر شما منتظر راستین و واقعاً منتظر باشید هیچ فرق و تفاوتی میان شما و کسی که در عصر ظهور حضرت مهدی(عج) و در خیمه حضرت یعنی در مرکز فرماندهی حضور دارد، وجود ندارد.؛ در این تلقی است که معنا پیدا می‌کند.

در واقع شما می‌توانید با الگو قرار دادن رفتار معصومین(ع) و الهام از ویژگی‌های حکومت جهانی حضرت مهدی(عج)، در حد توان خود و بر حسب شرایط دوران غیبت، زندگی‌تان را به گونه‌ای تنظیم کنید که با کسی که در عصر ظهور است تفاوت چندان نداشته باشید

سلیمیان بیان کرد: در واقع شما می‌توانید با الگو قرار دادن رفتار معصومین(ع) و الهام از ویژگی‌های حکومت جهانی حضرت مهدی(عج)، در حد توان خود و بر حسب شرایط دوران غیبت، زندگی‌تان را به گونه‌ای تنظیم کنید که با کسی که در عصر ظهور است تفاوت چندان نداشته باشید و حداکثر تفاوت آن، حضور ملموس وجود منجی و برپایی عدل جهانی است.

لزوم ایجاد نحوه زیست نمودار حکومت جهانی حضرت مهدی(عج)

وی نگاه کاملتر به فرهنگ انتظار را شامل در نظر گرفتن چنین تکلیفی دانست و گفت: در فرهنگ عامه همچنان این گونه تصور می‌شود که باید در انتظار بود تا امام زمان(ع) بیاید و اتفاقی بیفتد و نابسامانی‌ها به سامان شود در حالی که در يك نگاه کاملتر به فرهنگ انتظار ما مکلف به این هستیم که ماکت، مدل و نمونه محدودی از حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) را البته به حسب شرایط، در زندگی فردی و اجتماعی خود ایجاد کنیم و برای ایجاد چنین نمونه و الگویی بر حسب دستورات و آموزه‌های وحیانی و الهی، در هر دوره‌ای، از دوران پیامبران گذشته گرفته تا دروان حاضر، هر فرد با وجود اشتیاقی که به بروز و ظهور آن حکومت جهانی دارد، مأمور به انجام تکالیفی است و بر همین اساس در دوران انتظار باید در حوزه فرد و اجتماع نحوه زیستی را فراهم کرد که نمود و تبلور ولو محدود يك حاکمیت در عدل و امنیت و ویژگی‌های حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) باشد.

سلیمیان اضافه کرد: اگر این نگاه وجود داشته باشد که ما مشخصاً باز شدن گره‌ها را به عصر ظهور منوط نکنیم و به سامان شدن نابسامانی‌ها را صرفاً بر عهده ظهور حضرت مهدی(عج) ندانیم و خود برای آن‌ها اقدام کنیم، چنین فردی در همان دوران غیبت، ویژگی‌های دوران عصر ظهور و حکومت جهانی حضرت مهدی(عج) را تجربه می‌کند و در صورت زنده بودن در عصر ظهور، خود را در محضر امام زمان(ع) هم جهت با حرکت ایشان می‌بیند اما کسی که در دوران انتظار بر مدار عدالت، امنیت، یکتاپرستی و ... نیست، با ظهور نیز خود را معطل و مردد خواهد یافت.

